

Tomasz à Kempis

NAŚLADOWANIE CHRYSTUSA

Wydawnictwo WAM

Spis ksiąg i rozdziałów

Księga pierwsza Napomnienia pożyteczne dla życia duchowego

1. Naśladowanie Chrystusa i wzgarda wszystkich marności światowych	13
2. Pokorne mniemanie o sobie samym	15
3. Prawda poucza	17
4. Ostrożność w działaniu	21
5. Czytanie Pisma świętego	23
6. Nieuporządkowane skłonności	24
7. Unikanie nieopartej na rzeczywistości nadziei i wyniosłości	25
8. Unikanie zbytnej poufałości	27
9. Posłuszeństwo i uległość	28
10. Wystrzeganie się wielomówstwa	30
11. O nabywaniu pokoju i gorliwości o postęp duchowy	31
12. Korzyści z doświadczania przeciwności	34
13. Tłumienie pokus	35

14.	Unikanie wydawania pochopnych ocen	39
15.	Czyny motywowane miłością	41
16.	Znoszenie braków cudzych	43
17.	Życie mnisze	45
18.	Przykłady świętych Ojców	46
19.	Ćwiczenia dobrego zakonnika	49
20.	Umiłowanie samotności i milczenia	54
21.	Skrucha serca	59
22.	Rozważanie ludzkiej nędzy	62
23.	Rozmyślanie o śmierci	66
24.	Sąd i kara za grzechy	71
25.	Gorliwa poprawa całego naszego życia	76

Księga druga

Zachęty do życia wewnętrznego

1.	Przebywanie w swym wnętrzu	85
2.	Pokorne poddanie się Bogu	90
3.	Dobry spokojny człowiek	91
4.	Czyste serce i prosta intencja	93
5.	Zastanowienie się nad sobą	95
6.	Radość dobrego sumienia	97
7.	Miłość Jezusa ponad wszystko	99
8.	Bliska przyjaźń z Jezusem	101
9.	Brak wszelkiej pociechy	105
10.	Wdzięczność za łaskę Bożą	110

- 11. Mała liczba miłośników krzyża Jezusowego . . . 113
- 12. Królewska droga krzyża świętego 116

Księga trzecia
Pociecha wewnętrzna

- 1. Chrystus mówi do wiernej duszy
od wewnątrz 127
- 2. Prawda mówi w sercu bez zgiełku słów 128
- 3. Słów Bożych słuchać trzeba z pokorą.
Wielu ich nie docenia 130
- 4. Postępować przed Bogiem w prawdzie
i pokorze 135
- 5. Zdumiewający skutek Bożej miłości 138
- 6. Próbowanie prawdziwego miłośnika 143
- 7. Ukrywać łaskę pod strażą pokory 146
- 8. Ocena siebie przed Bogiem jako człowieka
o lichej wartości 150
- 9. Wszystko należy odnosić do Boga
jako do celu ostatecznego 152
- 10. Wzgardziwszy światem słodko jest
służyć Bogu 154
- 11. Pragnienia serca trzeba badać
i je powściągać 157
- 12. Uczenie się cierpliwości i zmaganie się
z pożądaniami 159

13. Posłuszeństwo pokornego poddanego
na wzór Chrystusa 162
14. Rozważanie zakrytych Bożych wyroków,
byśmy się nie wynosili w dobrych rzeczach . . . 164
15. Jak zachować się oraz mówić, gdy idzie
o rzecz upragnioną? 167
16. Prawdziwej pociechy w samym tylko Bogu
należy szukać 169
17. Wszelką troskę trzeba oprzeć na Bogu 171
18. Doczesne nędze należy znosić spokojnie
na wzór Chrystusa 173
19. Znoszenie krzywd. Kto sprawdza się jako
człowiek cierpliwy 175
20. Wyznanie własnej niemocy. Nędze tego życia . 178
21. W Bogu trzeba – ponad wszelkimi dobrami
i darami – spoczywać 181
22. Wspominanie wielorakich Bożych
dobrodziejstw 186
23. Cztery czynniki przynoszące wielki pokój . . . 189
24. Unikanie wścibskiego badania cudzego życia . . 193
25. Na czym polega trwały pokój serca
i prawdziwy postęp duchowy 194
26. Wzniosłość wolności ducha, na którą bardziej
można zasłużyć pokorną modlitwą niż lekturą . 197
27. Miłość siebie najbardziej powstrzymuje
od najwyższego dobra 199

28.	Przeciw językom oszczerców	202
29.	Jak należy wzywać i błogosławić Boga, gdy nadejdzie utrapienie	203
30.	Prośba o pomoc Bożą i ufność w odzyskanie łaski	205
31.	Odsunąć na bok wszelkie stworzenie, by można znaleźć Stwórcę	209
32.	Zaparcie się siebie samego i uwolnienie się od wszelkiej pożądlivosti	212
33.	Niestalość serca. Ostateczną intencję kierować ku Bogu	215
34.	Kochającemu Bóg smakuje ponad wszystko i we wszystkim	216
35.	Nie ma wolności od kuszenia w tym życiu . . .	219
36.	Przeciw marnym ludzkim sądom	221
37.	Szczere i całkowite wyrzeczenie się samego siebie dla osiągnięcia wolności serca	223
38.	Dobre kierowanie rzeczami zewnętrznymi i uciekanie się do Boga w niebezpie- czeństwach	226
39.	Człowiek nie powinien gwałtownie załatwiać spraw	228
40.	Człowiek nie ma nic dobrego z siebie i z niczego nie może się chlępić	229
41.	Wzgarda wszelkiej doczesnej czci	232
42.	Pokoju nie należy w ludziach pokładać	234

43.	Przeciwko próżnej i światowej nauce	235
44.	Nie przyciągać ku sobie rzeczy zewnątrznych	238
45.	Nie wszystkim należy wierzyć. Upadek w słowach łatwy	239
46.	Pokładanie ufności w Bogu, kiedy powstają pociski słów	243
47.	Wszystkie przykrości trzeba znosić dla życia wiecznego	247
48.	Dzień wieczności i kłopoty tego życia	249
49.	Pragnienie życia wiecznego. Jak wielkie są dobra przyrzeczone toczącym bój	254
50.	Jak człowiek w poczuciu opuszczenia ma się ofiarować w ręce Boga	259
51.	Trzeba zająć się zadaniami niskimi, gdy człowie- ka nie stać na to, by oddawał się wzniosłym . .	264
52.	Człowiek niech nie uważa się za godnego po- ciech, lecz raczej za zasługującego na chłostę . .	265
53.	Łaska Boża trzyma się z daleka od znajdujących upodobanie w rzeczach ziemskich	268
54.	Odmienne poruszenia natury i łaski	271
55.	Zepsucie natury i skuteczność łaski Bożej	276
56.	Powinniśmy odmawiać sobie samym i naśladować Chrystusa przez krzyż	280
57.	Niech człowiek nie będzie zbyt przygnębiony, gdy popełnia jakieś błędy	284

58. Nie należy starać się bardziej poznać wznioślejszych rzeczy i ukrytych wyroków Bożych 287
59. Wszelką nadzieję i ufność trzeba zacumować w samym Bogu. 293

Księga czwarta
Sakrament ołtarza

1. Z jak wielkim szacunkiem należy przyjmować Chrystusa 300
2. W sakramencie ołtarza ukazuje się wielka dobroć i miłość Boga 307
3. Pożyteczne jest często komunikować 311
4. Pobożnie komunikującym udzielonych zostaje wiele dóbr 315
5. Godność sakramentu i stanu kapłańskiego 319
6. Zapytanie o ćwiczenie przed Komunią świętą . 322
7. Roztrząsanie własnego sumienia i postanowienie poprawy 323
8. Ofiara Chrystusa na krzyżu a nasze własne wyrzeczenie się 327
9. Samych siebie i wszystko nasze powinniśmy ofiarować Bogu i za wszystkich się modlić 329
10. Nie należy tak łatwo opuszczać Komunii świętej 332

11. Ciało Chrystusa i Pismo św. są najbardziej
potrzebne wiernej duszy 337
12. Z wielką pilnością powinien się przygotować
mający komunikować z Chrystusem 342
13. Dusza pobożna powinna całym sercem pragnąć
zjednoczenia z Chrystusem w Sakramencie ... 345
14. Żarliwe pragnienie ciała Chrystusowego
u pewnych osób pobożnych 348
15. Łaskę pobożności zdobywa się przez
pokorę i zaparcie się siebie 350
16. Powinniśmy nasze potrzeby odkrywać
Chrystusowi i prosić o Jego łaskę 353
17. Żarliwa miłość i gwałtowne pożądanie
przyjęcia Chrystusa 355
18. Człowiek niech nie będzie ciekawskim badaczem
Sakramentu, lecz pokornym naśladowcą Chrystu-
sa, poddając zmysły swoje wierze świętej 358